

LIRAI BESZÁMOLÓ

*a pesti Dunaparttól,
a szállodáról, a na-
pozókról és egyéb
dolgokról*

A nagy szálloda halljában kevés az ember. A kopottas fotelekben elvélve ül csak valaki. A szálloda régebben nem tartozott a legelőkelőbbek közé. A Baedeker szerint nem volt háromcsillagos. Ebben a szürkén egyhangú és félhomályos hallban nem adtak egymásnak találkozózt globetrotter angliások, világlapok utazó riporterei, maharadszák és balkáni fezőrök, a kontinens szépasszonyai és szélhámosai. Inkább csak hazai szállóvendégek látogatták. Ma talán fokmérője annak az életforma-süllyedésnek, amelyen a dunaparti főváros s vele mindannyian keresztülmentünk. Most ő az előkelő, az egyetlen, a Hamupipókéból hercegnő lett. A régi, sikeresebb vetélytársak, a finomabbak, csillogóbbak és kényesebbek nem élték túl a háborút. Ő a maga színtelenségében és unalmasságában nem hívta ki a hadisten haragját. Mintha önmagán akarná példázni, hogy az egyszerűsége a jövő, az egyszerű emberké és az egyszerű szállodáké.

*

Kint a szabadban már nagyobb a forgalom. Az áprilisi nap bársenyos, de még kissé bágyadt érintése a Dunaparra csábította mindazokat, akiknek nem fontos, hogy egy verőfényes délelőttön kenyéret keressenek. A jelek szerint ilyenek meglehetősen sokan vannak Budapesten.

Elszántan napoznak. Avval az el-tökélt céllal, hogy lebarnuljanak. Valahogy olyan pesti dolog ez a dunaparti napozás is, túl szenvedélyes ahhoz, hogy még természetes legyen. A nők gyakran ellenőrzik magukat a kis tükörben, hogy hány fokot barnultak. A Quadri terrasán Velencében a semmittevők nemzetközi gyülekezete ezt jobban csinálja, könnyedebben, hogy úgy-mondjam félvállról veszik a napot. Csak egyik eszköz a pillanatnyi kellemes közérzethez. Mint a ten-ger, meg a jegelt whisky. Eppen ezért észrevétlenül sülnek arany-barnára.

Pethő Tibor

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszályozás

Tárgy

640. 24

Hely

(Bibliot. sz. 1)

Szerző:

Pethő Tibor

Cím:

Lirai beszámoló

a pesti Dunaparttól a

Forrás:

a szállodáról st.

Idő

1946

Személy

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Konkult. Műv. 1946. opt. 17.